

[Poul Dam.]

og fortjenstfuldt initiativ, og pieteten heroverfor medfører, at alle én gang startede museer fortsætter at bestå i al evighed med nøjagtig de rammer, som er bestemt af grundlæggernes ofte meget vidtspændende interesser. Det er smukt, at grundlæggernes minde således holdes i ære, men er det i alle tilfælde i museumsbrugernes interesse?

Glyptotekets samlinger er vidunderlige på de fleste områder; der er også sale, som man går igennem med lukkede øjne, men de spænder meget vidt, og på intet felt er de så omfattende, at den blot nogenlunde interesserede kan undvære et besøg på et eller flere af de andre københavnske museer, der tager sig af de samme felter. Den gængse type museumsbesøg fører gæsterne igennem en mangfoldighed af vidt forskellige indtryk, der på ingen måde kan bearbejdes, og en del uskyldige børn har fået grundlagt et uvisneligt museumshad på den måde, også på Glyptoteket. Det er langt bedre, at et museumsbesøg koncentrerer om et bestemt emne, som kan blive belyst grundigt, men hvis man f. eks. vil se indgående på etruskiske vaser, så må turen lægges gennem 3 museer; de er ganske vist i indbyrdes spadsereafstand, og på alle 3 museer bliver man så uundgåeligt forvirret af andre indtryk. Tænk, om det virkelig var muligt at få samlingerne omfordelt efter systematiske retningslinjer. Jeg forstår meget vel, at dette er en forvorpen tanke. Samlingernes udelelighed vogtes vel, men det må en gang imellem siges, at vore museer ikke har alt for store muligheder for at få virkelig kulturel eller pædagogisk betydning, så længe de er så brogede, som tilfældet er, og jeg tror i hvert fald ikke på det ærede medlem hr. Lembourns pietetsløse forslag om at lave cafeteria i Glyptoteket. Det måtte da i hvert fald være en ølstue på det sted.

Anne Feldt-Rasmussen: Hverken jeg eller de andre medlemmer af den uafhængige gruppe har noget imod Ny Carlsberg Glyptotek, tværtimod. Vi anerkender fuldt ud værdien af at bevare disse gamle udtryk for forfædrenes kulturelle liv, men det er for nem og for billig en løsning at sende en ansøgning om tilskud hver gang, man kommer i vanskeligheder. Har man fra Glyptotekets side forsøgt andre udveje? Har man anvendt en

smule fantasi? Er der forsøgt besparelser, eller har man prøvet at finde udvej for at sætte indtægterne i vejret? Denne ansøgning er et klassisk eksempel på, hvordan man får en midlertidig tilskudsordning gjort til en fast, årligt tilbagevendende udgift for staten, som, når den først er blevet lovhjemlet, hører ind under kategorien urørlige, lovbundne udgifter. Det er en farlig tendens.

Jeg har studeret det som bilag 2 vedlagte regnskab for at forsøge at danne mig et skøn over, hvordan forholdet er mellem entréindtægter og udgifter til opsyn, og ligeledes hvordan forholdet er mellem det beløb, der indgår ved salg af publikationer, fotografier og afstøbninger, og det beløb, der medgår til indkøb og fremstilling af disse ting, men det er umuligt at få nogen som helst retningslinje ud af et regnskab, hvor man har slået indtil 4 poster sammen under ét. Måske er den højtærede kulturminister i stand til at give disse oplysninger. Kort og godt: giver det overskud eller underskud at fremstille og sælge publikationer, fotografier m. v.? Hvis det giver underskud eller et minimalt overskud, var det så ikke muligt ad denne vej at lade de mennesker, som benytter sig af Glyptoteket, og som virkelig har glæde og udbytte af at studere samlingerne, betale en større andel af udgifterne ved dets opretholdelse?

Jeg har af finanslovdebatten forstået det høje tings indstilling til statsudgifterne sådan, at det var nødvendigt at give de forskellige udgiftsposter en prioritering. Nu drejer dette lovforslag sig jo om et relativt beskedent beløb, men for de uafhængige er det et spørgsmål om principperne for tilskud. Selv om vi indser betydningen af at bevare disse kulturelle værdier, vil vi gerne slå fast, at permanente tilskudsordninger nemt kan komme til at virke som en sovepude for de tilskudsberettigede. Hvis man på forhånd ved, at et eventuelt underskud uanset dets størrelse kan dækkes af offentlige midler, er jeg bange for, at underskuddene vil vokse støt, hvilket jo også fremgår af den højtærede kulturministers skriftlige fremsættelse, hvor der står, at man fremover må regne med et årligt tilskud af mindst samme størrelse.

Af Glyptotekets regnskab fremgår det, at Ny Carlsbergfondet har bevilget over 1 mill. kr. til nyanskaffelser og andre sær-